

Zdařilá akce Klubu zdraví

Třebíčský Klub zdraví vstoupil do nového roku další vydařenou akcí. V neděli 18. ledna uspořádal ve své klubovně na Jungmannově ulici relaxační odpoledne s podtitulem "Růže pro ženy i muže". Účastníci vytvářeli pod vedením Stanislavy Zedníčkové růžičky z látek.

Na neděli 15. února připravuje další relaxační odpoledne, tentokrát s názvem "Savování pro radost", určené všem věkovým kategoriím. Na účastníky čeká nejen příjemné posezení při relaxační hudbě a čaji, ale také zdobení textilií pomocí techniky savování. Vhodná jsou barevná trička, ale také například ubrus.

Vytvořit si originální oblečení nebo bytovou dekoraci si zde každý může v době od 15.00 do 18.00 hod. Navíc ochutnat něco ze zdravé kuchyně.

-ja-

NA ŠIKOVNÉ RUCE Stanislavy Zedníčkové bylo při výrobě růží radost pohledět.

Foto: KZ

Pestrá nadílka v psím útulku

Trochu opožděnou, ale navýsost pestrou vánoční nadílku dostali druhý lednový čtvrtek obyvatelé psího útulku. Hodinu před polednem jim dárky, soustředěné v rámci Vánočního náměstí ve sbírce nazvané Děti pejskům, přivezli zástupci Městského kulturního střediska Třebíč v čele s ředitelkou Hanou Štěpničkovou.

"Čtyřmnozí přátelé se letos dočkali zejména granulí a masových konzerv, ale i gumových hraček a různých pamlsků. Do sbírky však nepřispěly jenom děti, ale také například byl do naturální podoby převeden výtěžek z prodeje tří knížek, které za tímto účelem věnoval jejich autor Rudolf Desenský, přezdívaný psí psycholog," říká František Jůza, pracovník vztahů k veřejnosti MKS. -ja-

Chybný inzerát byl další záminkou k politickému boji

Když koncem minulého roku požadoval ředitel ZŠ Na Kopcích po úřadu práce dotaci na veřejně prospěšné pracovní místo osobního asistenta jednoho autistického žáka, nemohl tušit, jaká absurdní situace záhy nastane. Shodou různých okolností včetně ne zcela dokonalého a úplného kvalifikačního katalogu ČSÚ, který neumí všechny profese "očíslovat", se na serveru ministerstva práce a sociálních věcí v přehledu volných pracovních míst objevila poptávka školy po hosteskách a společnících.

Tento požadavek začátkem ledna v pětibáňovém inzerátu otiskl jeden renomovaný deník, který některá volná místa od MPSV přebírá a zveřejňuje. A právě chybný inzerát se stal záminkou k dalšímu útoku na vedení radnice, kte-

ré podle některých lidí asi může za vše negativní, co se v Třebíči stane.

Ve stejných novinách se okamžitě objevil článek, v němž ředitel školy Pavel Pacal a lídr třebíčské opozice Pavel Heřman vyjadřují názory, že by mohlo jít o vyřizování politických účtů. "To, co se nyní stalo panu Pacalovi, považují za nesmírně nečistou formu politického boje. Je to hnus," nechal se slyšet Heřman.

Po tištěném médiu se do věci pustila veřejnoprávní Česká televize a v podobném duchu odvysílala reportáž na programu ČT 24. Diváci se z ní mimo jiné dozvěděli, že "Pavel Pacal je třebíčským zastupitelem za ODS, na protest proti volbě stranického kolegy Ivo Uhera starostou Třebíče však vstoupil do opozice. Od té doby na jednáních

zastupitelů hlasitě kritizuje nekonceptnost a neschopnost vedení města. Už se mu dříve dostalo anonymních výhrůžek prostřednictvím podivných zásek. Nyní přemýšlí, kdo může stát za pochybnou inzercí. Pokud by to souviselo s politikou, bylo by to něco horšího, ani nechci domýšlet, uvedl zastupitel Třebíče a ředitel školy Pavel Pacal."

Závěr reportáže Radovana Daňka pak obsahuje následující sdělení: "Třebíčský starosta Uher byl dnes na služební cestě, proto se k situaci nevyjádřil a místostarosta za ODS Stanislav Mastný případ komentovat nechtěl. O problému někoho jiného se odmítl bavit, protože to není záležitost radnice. V Tře-

bíči tak vše zůstává ve starých kolejích, opozici se několikrát pokusy o odvolání městské rady nepodařily a město má tudíž stále stejného starostu a Pavel Pacal zůstává stále v opozici." Tolik redaktor televize veřejné služby.

Bujná fantazie, schizofrenie, hloupost, nevědomost, zlý úmysl? Co asi je příčinou toho, že z chybně zveřejněného inzerátu, kdy škola přes úřad práce ve skutečnosti hledala nikoliv společníce a hostesky, nýbrž asistenta pro autistického žáka, někdo dokáže vyvodit, že kdosi z politiků chtěl poškodit jejího ředitele, shodou okolností stojícího na "druhé straně barikády"?

Luboš Janoušek

Román v třebíčských kulisách

Spisovatel Josef Formánek (1969), autor úspěšných próz Prsatý muž a zloděj příběhů a Létající jaguár, svou třetí knihou nazvanou Mluvit pravdu (Smart Press, 2008) překvapil hned několikrát.

Především námětem: zachycuje život muže, který jako nalezenec prožil dětství v sirotčinci, aby ještě před dovršením dospělosti vstoupil do jednotek SS, s nimiž prošel celou válku. Na jejím konci se stal tlumočnickem maršála Malinovského, v osvobozeném Československu pak vyšplhal jako mladý stranický kádr až k funkci krajského tajemníka, v padesátých letech uprchl za hranice, rakouskými úřady byl však vrácen, souzen, vězněn - zkrátka příběh neuvěřitelný.

Jenže se opravdu stal a navíc se jeho první část odehrála v našem městě. Do Třebíče byl totiž novorozený Bernard Mares, jak zní literární jméno dosud žijícího předobrazu hlavní postavy, přivezen z Vídně, aby byl vychován svobodnou učitelkou Annou Podrazskou. Když ale nedokázala vysvětlit jeho původ, byl jí odebrán a umístěn v sirotčinci Alice Masarykové na Jejkově. Zde vyrostl, ovlivněn benediktinským páterem Bouzckem a učitelem dějepisu Emanuelelem Krajinou.

Víme-li, že Maresův životní příběh pokračuje zdánlivě nepochopitelným naverbováním do SS (asi by k němu nedošlo, kdyby nebyl v sirotčinci vysmíván jako Němec a Rakušák), je setkání s Krajinou vrcholně ironické, neboť za války zahynul on sám (popraven v roce 1942 v brněnských Kounicových kolejích) i jeho syn Emanuel Krajina ml. (jako příslušník RAF při dopravní nehodě v roce 1941 ve Velké Británii). Přežil jen jeho bratr Vladimír Krajina, důležitý pracovník domácího odboje, který po komunistickém puči odešel do Kanady, kde se dožil pádu komunismu.

Podobných her s osudem je čtyřistastránkový román plný, netýkají se však už Třebíče. Osud zahnal Bernarda Marese do Hamburku a dokonce do Jižní Ameriky, aby skončil v Ústí nad Labem, kde ve svých čtyřiaosmdesáti letech skutečně žije.

Díky Okrašlovacímu spolku Sypejte ptáčkům jsme nedávno měli možnost vidět opravdového Marese při autorském čtení Josefa Formánka, které proběhlo v Zadní synagoze. Zároveň oba pánové odhalili dvě pamětní desky, které spolek připravil v místě zbořeného sirotčince.

Ještě v době, kdy kniha vznikala, tento svědek starých časů stál a spisovatel si ho pro ověření některých údajů sám prohlédl: "Vlezl jsem dovnitř, našel bývalou kapli, kde rozbitou vitráží prorůstala mladá břízka, uchycená na parapetu. Nalezl jsem také kuchyň, tam i výklenek na chleba a dokonce pokoj, kde Beny ležel s Rudou Malindou. Teď v něm byly rozhrkané, počmárané lavice s vyřezanými srdci, jmény a několikaletým prachem... Podle napůl strhané a povlávající výzdoby a nástěnek na zdech jsem poznal, že za komunistů to asi bylo stavební učiliště. V prvním patře byl nekompromisní nápis PŘEZUJTE SE!" Milan Zeibert

7 PROČ JEN
KULÍ,
7 PROČ NE
KOMOR?

PLASTOVÁ OKNA

800 100 318

KARLOVO NÁM. 16, TŘEBÍČ

T02-10H